

Уважаеми гости и родители,

Скъпи деца и колеги,

Днес словото на светите първоучители ни събира отново в двора на училището. Това, с нищо несравнимо в българската история дело, е големият повод да се гордеем, че сме българи повече от 11 века. Затова и празникът на светите братя Кирил и Методий е толкова тачен от българското училище, превърнал се е в негов синоним.

Децата ни израстват с историята на буквите, и осъзнато се гордеят с делото на създателите му, научават се да се гордеят се с факта, че са българи.

24 май не е просто поредният официален празник – това е денят, в който всеки българин може да каже, че е горд потомък на нация, заемаща своето място в историята на Европа. 24 май е символ на достойнство, традиция и духовност.

Вечният химн на Светите братя Кирил и Методий отново звучи и ни зове да бъдем заедно. Песента, която ни съпътства в майския ден, е нашият поклон пред безсмъртното дело на Учителите славянски. С нея съпреживяваме радостта и възторга от стореното преди единадесет века, чрез нея почитаме святото начало, от което тръгва българската народност. Денят на светите братя Кирил и Методий не търси мястото ни в историята, а символизира нашия принос на сътворци на днешната цивилизация. Дава ни уникалния шанс да сме различни и "с книжовността, таз сила нова съдбата си да променим". Този ден събира в себе си минало и настояще, за да проправи пътя към нашето бъдеще, защото най-сигурната инвестиция на една държава е образованието, защото всичко - и велико, и обикновено - започва от ученическия чин, от Аз, Буки, Веди, от пространството на духа.

Уважаеми учители, ученици, родители и гости,

Нашето училище вече 149 години събира и раздава познанието на ихтиманските деца.

Убедена съм, че нашият град, който познава делото на именити и безименни учители и дарители, продължава да слуша словото и да вярва в

неговата сила, защото по усърдието и грижата за него "ще ни познаят хората някога".

И да не забравяме, че каквото е днес училището, такова ще е и бъдещето ни! Това е нашата отговорност! Честит празник на всички, които носят в сърцето си любов и признателност към буквите! Честит празник на всички вас, колеги, които в трудния делник продължавате да засявате слова в браздите на времето.

Уважаеми зрелостници,

Днес по традиция ще се простите с училищното знаме. Символът, с лика на Ботев, Ботевият марш – това е, което, сигурна съм, ще ви дава винаги принадлежност към училището. Трогателно е, че чак в последните дни от училищния живот разбирате, че са отминали годините на безгрижност и това започва да ви липсва... Вече ви се струва, че ако можете да се върнете назад – ще сте най-послушни и старателни... И няма да допускате грешките на детството. За щастие това е невъзможно. Защото след вас идват следващите, които трябва да сгрешат за да порастнат!

А учителят, заедно и, както родителят, умее да прощава и подкрепя!

Довечера е нощта на бала – толкова чакана и мечтана...

За една нощ момичетата се превръщат в принцеси, а момчетата в мъже. Запазете дръзновението си, запазете настроението на тази нощ. Бъдете непокорни, но разумни, бъдете нестандартни, но отговорни!

И ако след няколко месеца, на 15 септември, сърцето ви е с нашето училище, където и да сте, то значи, че сте разбрали посланието.

Училището е дом на душата и той е винаги с теб!

Честит празник!